

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศก่อให้เกิดการเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ โดยส่วนรวมอย่างรวดเร็ว ซึ่งมีความเจริญทางด้านเศรษฐกิจมากเพียงไร ก็จำเป็นต้องมีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพให้มีความรู้ความสามารถ ความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย มีวิจักษณ์ญาณในการปรับเปลี่ยนสิ่งต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ มีคุณธรรมมีความรัก และห่วงแทนในสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ตลอดจนมีจิตสำนึกและความภาคภูมิใจในการธำรงรักษาไว้ซึ่งขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม และเอกลักษณ์ไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชากรในวัยเด็ก (อายุ 0-14 ปี) และเยาวชน (อายุ 15-25 ปี) เป็นช่วงปฐมวัยของชีวิตที่มีศักยภาพที่จะได้รับการพัฒนาเป็นอย่างดีทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ตลอดจนเตรียมอาชีพพื้นฐาน (สำนักสวัสดิการสังคม, 2525)

โดยเหตุที่เยาวชนเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่ายิ่งของชาติ เป็นกำลังสำคัญและเป็นผู้สืบทอดการพัฒนาประเทศต่อไปในอนาคตและเยาวชนที่มีอายุไม่เกิน 25 ปี มีจำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่งของประชากรทั้งประเทศ ดังนั้นเยาวชนทุกคนจึงสมควรจะได้รับการพัฒนาให้เป็นไปตามสภาวะความต้องการพื้นฐานและบริการสำหรับเด็กและเยาวชนและให้เต็มตามศักยภาพตามนโยบายแห่งมาตรา 69 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2534 ที่ระบุไว้ว่า "รัฐพึงสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาพลเมืองของชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กและเยาวชน ให้เป็นผู้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติ ปัญญา คุณธรรมและจริยธรรม" (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ, 2537)

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่องนโยบายเยาวชนแห่งชาติ (ชวน หลีกภัย, 2537) คณะรัฐมนตรีได้กำหนดนโยบายเยาวชนแห่งชาติ เพื่อเป็นแนวทางหลักให้หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน นำไปใช้ในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาเยาวชนอย่างสอดคล้อง และบรรลุจุดมุ่งหมายร่วมกันสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1. ปลูกฝังให้เยาวชนตระหนักในความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ รักษาและส่งเสริม

ค่านิยมและวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ

2. เวงเฝ้าความปรารถนาอันบริสุทธิ์ใจของเยาวชนให้มีความสำนึกในหน้าที่
3. ส่งเสริมสุขภาพพลานามัยทั้งทางกาย จิตใจและปัญญา ให้การป้องกันโรคติดต่อและไม่ติดต่อ อุบัติภัย และสารพิษ
4. ปลุกฝังให้เยาวชนมีบุคลิกภาพที่ดี มีจิตใจเข้มแข็ง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สำนึกในสิทธิ หน้าที่ และมีความรับผิดชอบต่อสังคม
5. ส่งเสริมการดำเนินชีวิตประจำวันของเยาวชนให้อยู่ในศีลธรรมมีคุณธรรม และจริยธรรมขั้นพื้นฐาน
6. กระตุ้นให้เยาวชนเป็นผู้ใฝ่หาความรู้อยู่เสมอ ส่งเสริมการฝึกอบรมอาชีพเพื่อประกอบสัมมาชีพตามสภาพของท้องถิ่นของตน และความต้องการของตลาดแรงงาน รู้จักและสงวนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
7. สนับสนุนเยาวชนให้รู้จักคุ้มครองป้องกันตนเองจากอบายมุข และสิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมต่อชีวิตและที่เป็นภัยต่อสังคม
8. ให้การส่งเสริม เศรษฐกิจ พัฒนา และนันทนาการแก่เด็กในสภาวะยากลำบากทุกกลุ่มให้สามารถเป็นที่พึ่งของตนเองได้ และเป็นพลเมืองที่ดี
9. ส่งเสริมมิตรภาพ และความเข้าใจอันดีระหว่างเยาวชนในประเทศกับต่างประเทศ

กรุงเทพมหานครเป็นองค์กรที่สำคัญของรัฐ ที่ต้องรับผิดชอบงานของศูนย์เยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร จากอดีตที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน การเจริญเติบโตของกรุงเทพมหานคร ได้กลายเป็นศูนย์กลางความเจริญทางด้านการเมือง ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านการศึกษา และด้านวัฒนธรรมของประเทศมากขึ้น สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมที่ได้เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ววันนั้นเป็นสาเหตุให้ประชาชนส่วนใหญ่ต้องเดือดร้อนมากมาย กรุงเทพมหานครจึงต้องเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ เช่น คนว่างงาน ความยากจน ปัญหาครอบครัว ปัญหาเยาวชน ปัญหาที่อยู่อาศัย การขาดแคลนสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ จากการใช้จำนวนประชากรที่อาศัยอยู่อย่างแออัดเป็นอันดับหนึ่งของประเทศ และมีอัตราการเพิ่มของประชากรอย่างรวดเร็ว ปัญหาเยาวชนจึงเป็นปัญหาที่สำคัญ จะพบว่า มีเด็กและเยาวชน จำนวนมากที่ต้องการความดูแลเอาใจใส่จากหน่วยงานทั้งของรัฐบาลและเอกชนและโดยเหตุที่เด็กและเยาวชนเหล่านี้มีความสำคัญต่ออนาคตของชาติอย่างมาก วิธีการที่จะแก้ไขปัญหายาวชนได้ทางหนึ่งคือ จัดสถานที่ที่เหมาะสมให้เด็กและเยาวชนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ร่วมกันประกอบกิจการใด ๆ ที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ชุมชนและสังคมส่วนรวมจะเป็นการช่วยป้องกัน และแก้ไขปัญหายาวชนได้วิธีหนึ่ง ดังนั้นกรุงเทพมหานครจึงได้เห็นความสำคัญในการ

ที่จะส่งเสริมและจัดหาสถานที่ที่เหมาะสม เพื่อให้เด็กและเยาวชนใช้เป็นศูนย์กลางในการพบปะสังสรรค์ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ร่วมกัน โดยการเล่นกีฬาศึกษาหาความรู้พิเศษทำประโยชน์ร่วมกัน จึงได้จัดตั้งศูนย์เยาวชนขึ้น โดยเริ่มดำเนินการจัดตั้งเป็นศูนย์เยาวชนทดลองเมื่อปี พ.ศ. 2503 จำนวน 3 ศูนย์ คือ ศูนย์เยาวชนอำเภอพระนคร ศูนย์เยาวชนลุมพินี และศูนย์เยาวชนสวนอ้อย (สำนักสวัสดิการสังคม, 2525) ในรอบ 10 ปีถัดมา พ.ศ. 2523 มีจำนวนศูนย์เยาวชนเพิ่มขึ้น 22 ศูนย์ จนถึงปัจจุบัน พ.ศ. 2538 มีศูนย์เยาวชนที่อยู่ในความรับผิดชอบ ของกรุงเทพมหานคร รวมทั้งสิ้น 26 ศูนย์ จะเห็นได้ว่า กรุงเทพมหานครให้ความสำคัญกับศูนย์เยาวชนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งศูนย์เยาวชนนั้น เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน และเผยแพร่กิจกรรมเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน ดังที่ เสาวเกียรติ เสนาสุ (2532) กล่าวว่า "ศูนย์เยาวชนเป็นสถานที่จัดขึ้นสำหรับเยาวชนชายหญิง ให้ได้เข้ามาใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยวิธีเข้าร่วมเล่นกีฬา ตลอดจนการทำงานและอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะ ด้วยวิธีการต่าง ๆ โดยผู้ดำเนินงานศูนย์เยาวชนมีจุดมุ่งหมายที่จะให้กิจกรรมที่จัดขึ้นนั้นเป็นประโยชน์แก่เยาวชนทั้งทางตรงและทางอ้อม ในทางตรงคือให้เยาวชนได้รับความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ได้ใช้เวลาว่างที่มีอยู่ในทางที่สมควร แทนการที่จะใช้ในทางที่ผิด ส่วนในทางอ้อมนั้น คือ เพื่อใช้กิจกรรมที่จัดขึ้นนั้นส่งเสริม ปรับปรุง บุคลิกภาพของเยาวชน เพื่อประโยชน์ในด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาของตนเอง"

ในการดำเนินงานของศูนย์เยาวชนนั้น จำเป็นจะต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์ร่วมกัน เพื่อให้การทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และในการกำหนดวัตถุประสงค์ของศูนย์เยาวชน ควรจะได้คำนึงถึงนโยบายในการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนของชาติ นโยบายของรัฐบาลที่ได้แถลงต่อรัฐสภา และนโยบายของกรุงเทพมหานคร เพื่อให้เป็นกรอบในการกำหนดวัตถุประสงค์ได้ครอบคลุม ทั้งในด้านนโยบาย ปรัชญาของศูนย์เยาวชน และการดำเนินงาน (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงาน เยาวชนแห่งชาติ, 2532)

ปัจจุบันการดำเนินงานศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เป็นศูนย์กลางเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจของเยาวชนและประชาชนทั่วไป
2. ส่งเสริมการกีฬาสำหรับเยาวชนและประชาชนเพื่อให้มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ
3. ให้บริการเกี่ยวกับการแนะแนว ฝึกสอน วิชาความรู้ต่าง ๆ อันจะเป็นประโยชน์แก่ตนเองและชุมชน
4. เสริมสร้างพฤติกรรมที่ดีงามแก่เยาวชนและประชาชน ในส่วนที่เกี่ยวกับระเบียบวินัย ชนบธรรมเนียมระเบียบและเอกลักษณ์ของชาติ

5. เผยแพร่กิจกรรมของศูนย์ และร่วมกิจกรรมกับหน่วยงานทั้งภาครัฐบาลและเอกชน ในอันที่จะส่งเสริมกิจการของศูนย์ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น (สำนักสวัสดิการสังคม ,2537)

ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนในระยะที่ผ่านมา นั้น สถาบัน และหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้ในระดับหนึ่ง แต่ก็ยังคงมีปัญหาซึ่งเกี่ยวกับสถาบันและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน ในส่วนของศูนย์และกลุ่มเยาวชน ศูนย์และกลุ่มเยาวชนที่มีอยู่ยังไม่สามารถให้ความรู้ทักษะในการพัฒนาตัวเยาวชนและอาชีพของเยาวชน ได้อย่างเต็มที่เนื่องจากผู้ดำเนินงานของศูนย์และกลุ่มเยาวชน คือ ผู้นำกลุ่ม/ศูนย์เยาวชน ที่ปรึกษาศูนย์ และเจ้าหน้าที่ส่วนหนึ่งยังขาดความรู้ ความเข้าใจ ขาดทักษะหรือความตั้งใจในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ หลักสูตรกิจกรรมของกลุ่มหรือศูนย์ เยาวชนยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะทำให้เยาวชนมีความรู้ และทักษะในการพัฒนาตนเองและอาชีพ (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ, 2535)

ดังได้กล่าวแล้วว่ากรุงเทพมหานคร เป็นเมืองที่มีปัญหาต่าง ๆ มากมาย และมีความเจริญมากมายเช่นกัน สถานศึกษา แหล่งประกอบกิจการ แหล่งวิทยาการ สถานที่สำคัญต่าง ๆ มารวมอยู่ในกรุงเทพมหานครเป็นจำนวนมาก ทำให้ประชากรในภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศ หลั่งไหลพากันเข้าสู่กรุงเทพมหานครเป็นจำนวนมากทุกปี ชีวิตความเป็นอยู่เต็มไปด้วยการดิ้นรน บริเวณที่ใช้พักผ่อน ออกกำลังกายก็ลดน้อยลง ซึ่งศูนย์เยาวชนมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อเป็นศูนย์กลางเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจของเยาวชนและประชาชนทั่วไป แต่อย่างไรก็ดีเมื่อมาถึงปัจจุบันนี้จะพบว่าเยาวชนจำนวนมากที่ใช้เวลาว่างในช่วงที่ไม่ได้เรียนหนังสือไปอยู่ที่อื่นเช่น ศูนย์การค้า โรงภาพยนตร์และสถานเริงรมย์ต่าง ๆ มากมาย จะเห็นได้ว่าสภาพแวดล้อมในสังคมปัจจุบันมีสิ่งยั่วยุมากมายให้เยาวชนประพฤติดนในทางที่ไม่ถูกต้อง ทำให้เกิดปัญหาสังคมตามมา ดังที่สุนทรี ศรีปรัชญากุล (2521) ได้กล่าวว่า "เป็นที่น่าวิตกมาก หากเยาวชนในปัจจุบันยังกระทำตนเป็นผู้มีปัญญา ไม่ตระหนักถึงหน้าที่และความรับผิดชอบของตน เช่น การก่ออาชญากรรมทางเพศ การติดยาเสพติดให้โทษ การยกพวกตีกัน การเป็นเด็กจรจัด เหล่านี้เป็นผลเสียแก่ตัวเยาวชนเอง แทนที่จะใช้เวลาและโอกาส ผักผ่อนชวชวยหาวิชาความรู้ใส่ตัว เพื่ออนาคตตัวเอง กลับปล่อยเวลาให้ผ่านไปโดยไร้ประโยชน์"

เนื่องจากศูนย์เยาวชนมีความสำคัญต่อการพัฒนาเยาวชนเป็นอย่างมาก และจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการดำเนินชีวิตโดยทั่วไป การใช้กิจกรรมต่าง ๆ ในศูนย์เยาวชน เป็นสื่อในการพัฒนาเยาวชนให้เกิดความแข็งแรง สมบูรณ์ ทั้งร่างกายและจิตใจ ช่วยพัฒนาทางด้านอารมณ์ และสังคมอีกด้วย เยาวชนเปรียบเสมือนตัวจักรกลที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ ดังที่รัฐบาลระบุไว้ว่า รัฐพึงสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาพลเมืองของชาติ โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน ให้เป็นผู้มีความ

สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติ ปัญญา คุณธรรมและจริยธรรม (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ, 2537) ศูนย์เยาวชนควรได้ตระหนักในข้อเท็จจริงที่ว่า ศูนย์เยาวชนเป็นสถานที่ที่เหมาะสมให้เด็กและเยาวชนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ร่วมกันประกอบกิจการใด ๆ ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ชุมชนและสังคมส่วนรวม จะเป็นการช่วยป้องกัน และแก้ไขปัญหาเยาวชนอีกวิธีหนึ่ง หากศูนย์เยาวชนขาดเสียซึ่งการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ จะทำให้เกิดผลกระทบต่อเยาวชน โดยเฉพาะเยาวชนจำนวนมากในกรุงเทพมหานคร ดังนั้นศูนย์เยาวชนจึงควรจัดการดำเนินงานศูนย์เยาวชน อย่างมีประสิทธิภาพ และตอบสนองความต้องการอย่างแท้จริงของเยาวชน อันจะมีผลทำให้เกิดการพัฒนาศูนย์เยาวชน ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวมด้วย แต่ในปัจจุบัน การดำเนินงานของศูนย์เยาวชนประสบความสำเร็จในระดับหนึ่งเท่านั้น ดังผลงานวิจัยของศรีน้อย เกษมสันต์ ณ ออยุธยา (2514) ที่กล่าวว่า "การดำเนินงานศูนย์เยาวชนหลายแห่ง ยังชบเซา ไม่มีเยาวชนเข้ามาใช้บริการ จนกระทั่งกลายเป็นแหล่งมั่วสุมของเด็กเกเร ไปก็มี ทั้งนี้เนื่องจากปัญหาข้อขัดข้องบางประการ อันได้แก่ ปัญหาทางด้านบุคลากร สถานที่และอุปกรณ์ การขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องศูนย์เยาวชน และการขาดแคลนกิจกรรมประเภทสร้างสรรค์ ทำให้การดำเนินงานของศูนย์เยาวชน ไม่บรรลุผลตามต้องการ"

ผู้วิจัยในฐานะที่ศึกษาทางด้านพลศึกษา ได้ตระหนักถึงความสำคัญของศูนย์เยาวชน ต่อเยาวชนกับปัญหาที่จะเกิดตามมาในสังคม และมีความสนใจในการดำเนินงานศูนย์เยาวชนในกรุงเทพมหานครเนื่องจากในระยะแผนพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ ฉบับที่ 6 การวางแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในระยะที่ผ่านมา ยังไม่มาารถดำเนินการ ได้อย่างเต็มที่ ทั้งนี้เพราะขาดข้อมูล ขาดการศึกษาวิจัย และขาดการติดตามประเมินผล เพื่อการวางแผนพัฒนาเด็กและเยาวชน ทั้งในระดับมหภาคและจุลภาค เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างแท้จริง (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ, 2535) อีกทั้งในระยะแผนพัฒนาเด็กและเยาวชน ฉบับที่ 7 ยังไม่มีผู้ใดทำการศึกษาศภาพและปัญหาในการดำเนินงาน และความต้องการของเยาวชน ประกอบกับงานวิจัยด้านศูนย์เยาวชนมีน้อยมากและที่ได้ทำการศึกษาก็ได้ศึกษามาเป็นเวลานานหลายปี ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการดำเนินงานศูนย์เยาวชน และความต้องการของสมาชิกศูนย์เยาวชนที่เกิดขึ้นจริงในยุคของเทคโนโลยีและการสื่อสารข้อมูล โดยเฉพาะในกรุงเทพมหานคร เป็นเมืองหลวงของประเทศ ซึ่งมีเยาวชนอยู่เป็นจำนวนมาก และมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ว่ามีสภาพ ปัญหา และความต้องการ เปลี่ยนแปลงไปอย่างไร เพื่อนำผลการวิจัยครั้งนี้มาใช้เป็นแนวทาง ในการปรับปรุงการดำเนินงานศูนย์เยาวชนหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดประโยชน์กับเยาวชนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานของศูนย์เยาวชนในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความต้องการ ของสมาชิกศูนย์เยาวชนในกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาถึงสภาพ และปัญหาการดำเนินงานของศูนย์เยาวชนในเขต กรุงเทพมหานคร และศึกษาความต้องการของสมาชิกศูนย์เยาวชนในกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักสวัสดิการสังคม เท่านั้น
2. กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ เจ้าหน้าที่ศูนย์เยาวชน และกลุ่มตัวอย่าง ประชากรคือสมาชิกศูนย์เยาวชน สังกัดสำนักสวัสดิการสังคม กรุงเทพมหานครทั้งหมด 26 ศูนย์

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. สภาพ หมายถึง สภาพที่เกิดขึ้นจริงในปัจจุบัน ในการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของศูนย์เยาวชน ได้แก่ ขนาดพื้นที่ของศูนย์เยาวชน อัตรากำลังของศูนย์เยาวชน จำนวนสมาชิกศูนย์เยาวชน การจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานศูนย์เยาวชน
2. ปัญหา หมายถึง สิ่งที่เป็นอุปสรรคที่เกิดขึ้น ในการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของศูนย์เยาวชน ซึ่งทำให้การดำเนินงานของศูนย์เยาวชน ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ได้แก่ ปัญหาด้านบุคลากร ด้านวัสดุอุปกรณ์และ อาคารสถานที่ ด้านงบประมาณ และด้านการจัดการ
3. ความต้องการ หมายถึง ความรู้สึกเฉพาะตัวของบุคคล ที่มีต่อการให้บริการในด้านต่าง ๆ ในแบบสอบถาม โดยไม่มีการตัดสินความรู้สึกที่ตอบว่าถูกหรือผิด ดีหรือไม่ดี ในความต้องการด้านต่าง ๆ เช่น ความต้องการด้านบุคลากร ความต้องการด้านกิจกรรมออกกำลังกาย เป็นต้น
4. การดำเนินงาน หมายถึง การจัดระบบการทำงาน และการควบคุมดูแลให้การทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ โดยการกำหนดตำแหน่ง อำนาจหน้าที่และวิธีการปฏิบัติเพื่อให้การทำงานขององค์กรดำเนินไปอย่างมีระเบียบ
5. ศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร หมายถึง หน่วยงานของรัฐ สังกัดกองนันทนาการ สำนักสวัสดิการสังคม กรุงเทพมหานคร มีทั้งหมด 26 ศูนย์ ซึ่งมีที่ตั้งกระจายอยู่ตามเขตพื้นที่ต่าง ๆ ของกรุงเทพมหานคร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงสภาพปัจจุบัน ในการดำเนินงานศูนย์เยาวชน สังกัดสำนักสวัสดิการสังคม กรุงเทพมหานคร
2. ทำให้ทราบถึงปัญหาการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ ของศูนย์เยาวชน
3. ทำให้ทราบถึงความต้องการของสมาชิกศูนย์เยาวชนในกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับความต้องการบริการในด้านต่าง ๆ
4. เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้บริหารที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับศูนย์เยาวชน ได้แก่ หัวหน้าศูนย์เยาวชน หัวหน้างานพัฒนาเยาวชน ผู้อำนวยการกองนันทนาการ และผู้อำนวยการสำนักสวัสดิการสังคมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแก้ไขปรับปรุง และให้การส่งเสริมการดำเนินงานของศูนย์เยาวชนให้มีประสิทธิภาพและก้าวหน้ายิ่งขึ้น
5. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับศูนย์เยาวชน ในแง่มุมอื่น ๆ อีกต่อไป